

Daniels bok – nummer femtini

Åpenbaringen av den siste profetiske hemmeligheten: Den avgjørende åpningen av seglene ved Løven av Juda stamme

Jeff Pippenger

2024-01-23

Like før nådetidens avslutning blir den siste profetiske hemmelighet åpnet av Løven av Juda stamme, og det er de vise som forstår den økte kunnskapen som frembringes ved denne åpningen. De to vitnene i Åpenbaringen kaster lys over en del av det som blir åpnet på den tiden.

Her er visdommen. Den som har forstand, la ham regne ut dyrets tall; for det er et menneskes tall, og tallet hans er seks hundre og sekstiseks. ... Og her er den forstand som har visdom: De sju hodene er sju fjell, som kvinnen sitter på. Åpenbaringen 13:18, 17:9.

Den «siste makt som skal føre krig mot kirken og Guds lov, ble symbolisert ved et dyr med horn lik et lam», er De forente stater. Det er det sjette riket i Bibelens profeti, og dets rikes struktur er den samme struktur (bilde) som det femte riket i Bibelens profeti hadde. Det blir et rike hvor kirken hersker over staten, og tvinger deretter hele jorden til å godta nettopp denne ordning. Sammenslutningen av kirke og stat blir fullt utviklet i De forente stater ved den snart kommende søndagslov.

«‘Dyrets bilde’ representerer den form for frafallen protestantisme som vil bli utviklet når de protestantiske kirkene søker den sivile makts hjelp til håndhevelse av sine dogmer. ‘Dyrets merke’ gjenstår ennå å bli definert.» The Great Controversy, 445.

Dyrets bilde og dyrets merke er to forskjellige symboler, men det er ved søndagsloven at dyrets bilde når sin fulle utvikling.

«Håndhevelsen av søndagshelligholdelse fra de protestantiske kirkers side er en håndhevelse av tilbedelsen av pavedømmet—av dyret. De som, idet de forstår det fjerde buds krav, velger å holde den falske i stedet for den sanne sabbat, yter derved hyllest til den makt ved hvilken alene den er påbudt. Men i selve handlingen med å håndheve en religiøs plikt ved sekulær makt, ville kirkene selv danne et bilde av dyret; derfor ville håndhevelsen av søndagshelligholdelse i De forente stater være en håndhevelse av tilbedelsen av dyret og dets bilde.» The Great Controversy, 448, 449.

Ved søndagsloven blir De forente staters grunnlov fullstendig omstyrtet, og nasjonen har fullt og helt skilt lag med rettferdigheten. Deretter, under Satans fulle kontroll, tvinger De forente stater verden til å godta det samme kirke- og statssystemet som nettopp er blitt opprettet i De forente stater. Verdensregjeringen er De forente nasjoner, og den romerske kirke er den kirke som hersker over forholdet.

«Verden er fylt av storm og krig og splid. Likevel vil folket under ett overhode — den pavelige makt — forene seg for å stå Gud imot i hans vitners person.» Testimonies, bind 7, 182.

Systemet av kirke og stat, som i profetien fremstilles som dyrets bilde, er også en trefoldig forening av dragen, dyret og den falske profet. De ti kongene i Åpenbaringen sytten, som er det sjuende hode, representerer dragens makt.

«Konger og herskere og guvernører har satt på seg antikrists merke, og fremstilles som dragen som går bort for å føre krig mot de hellige — mot dem som holder Guds bud og har Jesu tro.» Testimonies to Ministers, 38.

De «ti kongene» representerer De forente nasjoner, hvis religion er spiritualisme, og den falske profetens religion er frafallen protestantisme, og dyrets religion er katolisisme, som ganske enkelt er spiritualisme tildekket med en bekjennelse til kristendommen.

«Ved den forordning som håndhever pavemaktens institusjon i overtredelse av Guds lov, vil vår nasjon helt løsne båndet til rettferdigheten. Når protestantismen skal strekke sin hånd over kløften for å gripe den romerske makts hånd, når den skal rekke over avgrunnen for å slutte hånd med spiritualismen, når vårt land, under innflytelsen av denne trefoldige union, skal forkaste ethvert prinsipp i sin grunnlov som en protestantisk og republikansk regjering, og skal treffe tiltak for utbredelsen av pavelige usannheter og villfarelser, da kan vi vite at tiden er kommet for Satans forunderlige virksomhet, og at enden er nær.» Testimonies, bind 5, 451.

Ved søndagsloven fullbyrdes den trefoldige unionen mellom dragen, dyret og den falske profeten. Da tvinger De forente stater verden til å godta De forente nasjoners verdensregjering, for verden kastes ut i en stor krise ved søndagsloven, idet islam bringer dom over De forente stater for håndhevelsen av tilbedelsen av solen. Satan viser seg da ved å utgi seg for Kristus, og idet De forente stater tvinger verden til å godta den ene verdensomspennende kombinasjonen av kirke og stat, tvinger det også verden til å godta søndag som hviledag. Den samme prøvelsesprosessen som har funnet sted i De forente stater, blir da ført over hele verden.

«Fremmede nasjoner vil følge De forente staters eksempel. Selv om hun går foran, vil likevel den samme krisen komme over vårt folk i alle deler av verden.» Testimonies, bind 6, 395.

Prinsippet om at nasjonalt frafall etterfølges av nasjonal undergang, kommer over hvert land idet de godtar solens dag som tilbedelsesdag. Den tiltagende krisen er den «ene time» da de ti kongene hersker sammen med paven, «syndens menneske». De ble enige om å gi sitt sjuende rike til den pavelige myndighet, fordi de blir ledet til å tro at pavedømmets moralske autoritet er nødvendig for å forene verden mot den tiltagende krigen mot islam. I 1798 hadde De forente nasjoner ennå ikke trådt inn på historiens scene.

Og de ti hornene som du så, er ti konger, som ennå ikke har fått noe rike; men de får myndighet som konger én time sammen med dyret. Disse har ett sinn, og de gir sin kraft og makt til dyret. Disse skal føre krig mot Lammet, og Lammet skal seire over dem; for han er herrenes Herre og kongenes Konge; og de som er med ham, er kalte og utvalgte og trofaste. Åpenbaringen 17:12–14.

Slik det alltid har vært med paven, vil konger stille makten til rådighet for pavedømmet, slik at det kan gjennomføre forfølgelsen mot Guds folk, og det er de ti kongene som fører krig mot Lammet,

men de gjør det på befaling fra «syndens menneske». «Syndens menneske» er også den «mannen» som de sju menighetene griper fatt i i Jesaja kapittel fire.

Og på den dag skal sju kvinner gripe fatt i én mann og si: Vi vil ete vårt eget brød og kle oss i våre egne klær; la oss bare få kalles ved ditt navn, så vår vanære kan tas bort. På den dag skal Herrens spire være skjønn og herlig, og jordens frukt skal være fremragende og fager for dem av Israel som er sluppet unna. Jesaja 4:1, 2.

De «sju kvinnene» representerer at pavedømmet (syndens menneske) har kontroll over alle jordens kirker, likesom det har kontroll over alle nasjonene. Den «vanære» som kirkene ønsker å unngå, er den «vanære» som følger av å forkaste kravet om å tilbe på søndag. Trofaste sabbatsholdere vil bli forfulgt for sin troskap, og islam vil også nekte å holde solens dag. Den overenskomst som blir istandbrakt av De forente stater mellom pavedømmet og De forente nasjoner, er at syndens menneskes moralske autoritet er det som behøves for å lede verden til å godta krigføringen mot islam for å opprette fred på jorden.

Men om tider og stunder, brødre, trenger I ikke at jeg skriver til eder. For I vet selv fullt ut at Herrens dag kommer som en tyv om natten. For når de sier: Fred og trygghet, da kommer plutselig undergang over dem, likesom veene over en kvinne som er med barn; og de skal ingenlunde unnslippe. Men I, brødre, er ikke i mørke, så den dag skulle overraske eder som en tyv. I er alle lysets barn og dagens barn; vi hører ikke natten eller mørket til. 1 Tessalonikerne 5:1–5.

Budskapet om «fred og trygghet» i Bibelens profetier, som alltid fremstilles som et falskt budskap, er bare logisk i en tidsperiode da det ikke finnes fred og trygghet. Det er ingen grunn til å fremføre et budskap om «fred og trygghet» når fred og trygghet finnes. Islam fjerner all fred og trygghet. Den «plutselige undergang» som er knyttet til det falske budskapet, er en undergang som tiltar, for den er som «en kvinne» i «fødselsveer». Den første fødselsve av det tredje Ve var 11. september 2001.

I de profetiske linjene til Elia og Johannes Døperen blir bedraget fra den pavelige makt illustrert. Da Akab reiste tilbake til Samaria for å underrette Jesabel om at Elias Gud var den sanne Gud, fordi han hadde latt ild fare ned fra himmelen, innså Akab da at Jesabel hadde bedratt ham med hensyn til sitt hat mot Elia. Det samme hatet og det samme bedraget ble illustrert da Herodes ved sitt fødselsdagsselskap lovet Salome halvparten av sitt rike. Salome var Herodias' datter; således var Herodes dragen, Herodias var pavedømmet, og Salome var den falske profet.

I fortellingen ble den forførende kraften i Salomes dans brukt til å få Herodes (de ti kongene) til å overgi halvdelen av sitt rike til en kirke (en kvinne). Kvinnen (Salome) stod under sin mors (katolisismens) ledelse, og Herodes oppdaget for sent at Herodias' holdning til Johannes var den samme som Jesebels var til Elia. I begge tilfeller må sabbatshelligholderne dø.

Islam fjerner gradvis, men raskt, fred og trygghet fra planeten jorden, og bringer derved menneskeheten sammen mot islam. Islams raskt eskalerende krigføring representerer det argumentet som benyttes for å opprette dyrets verdensomspennende bilde i de siste dager. Bedraget som kommer over verden (de ti konger), føres frem av Amerikas forente stater (Salome), og det får

verden til å tro at de må forene seg mot islam; men de oppdager for sent at ordningen bare var et skalkeskjul, brukt til å forfølge sabbatsholdere. Bedraget er en del av årsaken til at de ti konger hater horen, selv om de under tvang samtykket i å gi sitt syvende rike til henne.

Og de ti hornene som du så på dyret, disse skal hate skjøgen og gjøre henne øde og naken, og de skal ete hennes kjøtt og brenne henne opp med ild. For Gud har lagt det i deres hjerter å fullbyrde hans vilje, og å være enige, og gi sitt rike til dyret, inntil Guds ord er blitt oppfylt. Åpenbaringen 17:16, 17.

Globalistene i De forente nasjoner er ikke bare jordens «konger», men de fremstilles også som «kjøpmenn», således består globalistene av politiske og økonomiske makter. Grunnen til at engelen som brakte Johannes synet i Åpenbaringen sytten og atten, var å vise Johannes dommen over den store skjøgen Tyrus. Begge kategorier av globalistene sørger over pavedømmets død.

Derfor skal hennes plager komme på én dag, død og sorg og hungersnød; og hun skal bli fullstendig brent opp med ild; for sterk er Herren Gud som dømmer henne. Og jordens konger, som har drevet hor med henne og levd i vellyst med henne, skal gråte over henne og klage over henne når de ser røyken av hennes brann, mens de står langt borte av frykt for hennes pine og sier: Ve, ve, du store by Babylon, du mektige by! for på én time er din dom kommet. Og jordens kjøpmenn skal gråte og sørge over henne; for ingen kjøper deres varer lenger. Åpenbaringen 18:8–11.

Både kjøpmennene og kongene står langt borte og roper: «Ve, ve.» Ordet «ve» på gresk er oversatt med «woe» i kapittel åtte i Johannes' åpenbaring.

Og jeg så, og jeg hørte en engel fly midt gjennom himmelen og si med høy røst: Ve, ve, ve over dem som bor på jorden, på grunn av de andre røstene av basunen fra de tre englene som ennå skal blåse! Åpenbaringen 8:13.

De tre veene representerer den femte, sjette og sjuende basunen, og de er symboler på islam. Kongene, kjøpmennene og sjøfarene roper alle ut «ve, ve» tre ganger i kapittel atten.

Og jordens konger, som har drevet hor med henne og levd i luksus med henne, skal gråte over henne og sørge over henne når de ser røyken av hennes brann. De står langt borte av frykt for hennes pine og sier: Ve, ve, den store by Babylon, den mektige by! For på én time er din dom kommet. ... Kjøpmennene med disse varer, de som ble rike ved henne, skal stå langt borte av frykt for hennes pine, gråtende og klagende, og si: Ve, ve, den store by, som var kledd i fint lin, purpur og skarlagen, og prydet med gull og edelstener og perler! For på én time er så stor rikdom blitt til intet. Og hver styrmann og alle som ferdes på skip, og sjøfolkene og alle som driver handel på havet, sto langt borte, og de ropte da de så røyken av hennes brann, og sa: Hvilken by er lik denne store by! Og de kastet støv på sine hoder og ropte, gråtende og klagende, og sa: Ve, ve, den store by, hvor alle som hadde skip på havet, ble rike ved hennes kostbarhet! For på én time er hun blitt ødelagt. Åpenbaringen 18:9-10, 15–19.

Den «time» da dommen over pavedømmet blir fullbyrdet, er den «time» i Openberringa kapittel elleve, det vil seie «timen med det store jordskjelvet», og ho representerer den tidsperioden med sundagslova som tek til med sundagslova i Dei sameinte statane og held fram inntil Mikael reiser

seg og menneskeleg prøvetid tek slutt. Globalistane som hata skjøkja, men likevel vart samde om å gje sitt kongedøme til henne for éin time, gjentek ikkje berre «ve, ve» (ak, ak) tre gonger, men dei stiller òg spørsmålet: «Kva by er lik denne store byen?» Dei stilte òg det spørsmålet i Esekiels bok.

Og de skal la sin røst høre mot deg og rope bittert, og de skal kaste støv på sine hoder, de skal velte seg i asken. Og de skal gjøre seg fullstendig skallet for din skyld og binde sekk om seg, og de skal gråte over deg med hjertets bitterhet og med bitter klage. Og i sin jammer skal de stemme i en klagesang over deg og klage over deg og si: Hvilken by er som Tyrus, som den ødelagte midt i havet? Da dine varer gikk ut fra havene, mettet du mange folk; du gjorde jordens konger rike ved mengden av din rikdom og din handel. På den tid da du blir knust av havene i vandypene, skal dine handelsvarer og hele din skare i ditt indre felle. Alle øyboerne skal bli forferdet over deg, og deres konger skal gripes av stor redsel, deres ansikter skal skjelve. Kjøpmennene blant folkene skal spotte deg med hvisling; du skal bli til redsler, og du skal aldri mer være til. Esekiel 27:30–36.

Esekiel identifiserer byen som «Tyrus», som er «ødelagt midt ute i havet?» Jesaja, som taler om horen i Tyrus (Tyrus), som også er den store horen i Åpenbaringen, som er den katolske kirke, identifiserer henne også som den kronende by.

Er dette deres jublende by, hvis opphav er fra eldgamle dager? Hennes egne føtter skal føre henne langt bort for å bo som fremmed. Hvem har fattet denne beslutning mot Tyrus, den kronende by, hvis kjøpmenn er fyrster, hvis handelsfolk er jordens ærede? Herren, hærskaenes Gud, har besluttet det, for å vanære all herlighets stolthet og føre alle jordens ærede i forakt. Jesaja 23:7–9.

Pavedømmet er den «kronede byen», for det er hun som gjør krav på å sitte som dronning over den trefoldige unionen.

Så meget som hun har herliggjort sig selv og levet i vellyst, så meget pine og sorg skal I give hende; for hun siger i sit hjerte: Jeg sidder som dronning og er ikke enke, og sorg skal jeg aldrig se. Åbenbaringen 18:7.

Esekiel sa at skjøgens dom fullbyrdes «midt i havet» i sin klagesang over Tyrus.

Herrens ord kom igjen til meg, og det lød slik: Du menneskesønn, stem i en klagesang over Tyrus. ... Tarsis-skipene sang om deg på ditt marked; og du var blitt fylt opp og gjort overmåte herlig midt ute i havene. Dine roere har ført deg ut på store vann; østavinden har knust deg midt ute i havene. Esekiel 27:1, 2, 25, 26.

Det er «østavinden» som bringer dom over Tyrus' skjøge, den kronede stad, og «østavinden» er et symbol på islam. Krigføringen som de ti kongene fører mot islam, er det som ødelegger endetidens pavedømme. Erkjennelsen hos de ti kongene av at de er blitt bedratt, frembringer også frykt i deres hjerter.

Fager troner det, hele jordens fryd, Sions berg, lengst i nord, den store Konges by. Gud er kjent i dens borger som en tilflukt. For se, kongene samlet seg, de drog fram sammen. De så det, og så undret de seg; de ble grepet av forferdelse og skyndte seg bort. Redsel tok tak i dem der, og

veer som hos en kvinne i fødsel. Du knuser Tarsis-skipene med østavinden. Som vi har hørt, slik har vi sett det i Herren, hærskaenes Guds by, i vår Guds by: Gud skal grunnfeste den til evig tid. Sela. Salmenes bok 48:2–8.

Globalistene så på Guds rike, slik det er representert ved byen Jerusalem, men valgte «den store by» Babylon som sitt hode. Når Gud dømmer den store by, roper og klager de idet de erkjenner at de er fortapt, for den store by de valgte, blir knust midt i havet ved den krig som blir ført over dem av islam (østavinden). Og krigen er en gradvis tiltagende krig, for den er som en kvinne i fødselsveer.

Guds rike, som de har forfulgt for pavedømmets skyld, er framstilt i Daniel kapittel to, hvor vi blir underrettet om at i «disse [globalistiske] kongers dager» skal Gud opprette sitt evige rike.

Og i disse kongers dager skal himmelens Gud opprette et rike som aldri i evighet skal ødelegges; og riket skal ikke overlates til andre folk, men det skal knuse og tilintetgjøre alle disse rikene, og selv skal det bli stående til evig tid. Daniel 2:44.

Millerittene trodde at de levde i «disse kongers dager», men de ti kongene i Åpenbaringen sytten hadde ennå ikke trådt frem i historien; ja, de er først nå i ferd med å komme til syne. Millerittene hadde rett, men deres syn var begrenset. Guds rike, som blir opprettet i de dager da kongene i Åpenbaringen sytten og atten står frem, er tidsperioden for senregnet.

«Jeg så at alle ting med intens forventning ser frem og retter sine tanker mot den forestående krisen som ligger foran dem. Israels synder må gå til dom på forhånd. Hver synd må bekjennes i helligdommen; deretter vil verket gå fremover. Det må gjøres nå. Resten skal i trengselstiden rope: Min Gud, min Gud, hvorfor har Du forlatt meg?»

«Senregnet kommer over dem som er rene — da vil alle motta det som tidligere. »

«Når de fire englene slipper taket, vil Kristus opprette sitt rike. Ingen mottar sildigregnet uten dem som gjør alt de kan. Kristus ville hjelpe oss. Alle kunne være seierherrer ved Guds nåde, ved Jesu blod. Hele himmelen er interessert i verket. Engler er interessert.» Spalding and Magan, 3.

I tiden for sildigregnet, når englene slipper løs de fire vinder, er det da, i «disse kongers dager», Kristus oppretter sitt rike. Sildigregnet er fremadskridende og begynte å falle som et lett regn den 11. september 2001, da det tredje ve ankom historien, men folkenes vrede ble umiddelbart holdt tilbake. Det fortsetter å tilta i styrke inntil søndagsloven i De forente stater, når det fører til nasjonal ruin. Denne tiltagende dommen fortsetter deretter etter hvert som alle andre nasjoner følger De forente staters eksempel, og derfor lider de samme dommer. Den tiltar inntil nådetidens avslutning. Den skrider frem som en kvinne i fødselsveer.

Vi vil fortsette betraktningen av den åttende av de sju i den neste artikkelen.

«Så lenge de som bekjenner sannheten, tjener Satan, vil hans helvetiske skygge stenge deres utsyn mot Gud og himmelen. De vil være som dem som har mistet sin første kjærlighet. De kan ikke skue de evige realiteter. Det som Gud har beredt for oss, er framstilt i Sakarja, kapittel

3 og 4, og 4,12–14: «Og jeg svarte igjen og sa til ham: Hva er disse to oljekvistene som gjennom de to gylne rørene tømmer den gylne oljen ut av seg selv? Og han svarte meg og sa: Vet du ikke hva disse er? Og jeg sa: Nei, min herre. Da sa han: Dette er de to salvede, som står hos all jordens Herre.»

«Herren er rik på ressurser. Han mangler ikke hjelpemidler. Det er på grunn av vår mangel på tro, vår jordbundethet, vår billige tale, vår vantro, slik den kommer til uttrykk i vår samtale, at mørke skygger samler seg omkring oss. Kristus blir ikke åpenbart i ord eller karakter som den som er helt igjennom herlig, og den ypperste blant ti tusen. Når sjelen er tilfreds med å opphøye seg til tomhet, kan Herrens Ånd gjøre lite for den. Vårt kortsynte blikk ser skyggen, men kan ikke se herligheten bortenfor. Engler holder de fire vindene tilbake, fremstilt som en vred hest som søker å bryte løs og fare utover hele jordens overflate, mens den bringer ødeleggelse og død i sitt spor.»

«Skal vi sove helt på grensen til den evige verden? Skal vi være sløve og kalde og døde? Å, måtte vi i våre menigheter ha Guds Ånd og ånde innblåst i Hans folk, så de kunne stå på sine føtter og leve. Vi trenger å se at veien er smal, og porten trang. Men når vi går gjennom den trange port, er dens vidde uten grenser.» Manuscript Releases, bind 20, 217.